

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Víta Bičáka, JUDr. Romana Fialy, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Pavla Simona, rozhodl o návrhu **Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře**, se sídlem Myslíkova 171/31, Praha 1, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi **Obvodním soudem pro Prahu 1**, jako soudem rozhodujícím v občanském soudním řízení, na straně jedné a **Městským soudem v Praze**, jako soudem rozhodujícím ve správním soudnictví, na straně druhé, ve věci žaloby podle části páté o. s. ř. proti rozhodnutí Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře ze dne 14. 2. 2020, čj. UPDI-0542/20/BL: žalobkyně **České dráhy, a. s.**, IČ 709 94 226, se sídlem Nábřeží L. Svobody 1222, Praha 1, za účasti **Správa železnic, státní organizace**, IČ 709 94 234, se sídlem Dlážděná 1003/7, Praha 1, ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 22 C 79/2020,

t a k t o :

Návrh **s e o d m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem doručeným 11. 8. 2021 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále „zákon o některých kompetenčních sporech“), se Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. b) zákona o některých kompetenčních sporech. Tvrzený spor měl vzniknout mezi Obvodním soudem pro Prahu 1, jako soudem rozhodujícím v občanském soudním řízení, a Městským soudem v Praze, jako soudem rozhodujícím ve správním soudnictví, ve věci žaloby dle části V. o. s. ř.

[2] Z předložených podkladů vyplynuly následující skutečnosti:

[3] Navrhovatel uložil žalobkyni jako provozovatelce provozní součásti zařízení služeb železniční stanice Praha-Smíchov, aby dle § 23d odst. 2 písm. a) a b) zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, zpřístupnila přidělci kapacity dráhy cenu za poskytované služby a podmínky poskytování služeb v této součásti zařízení, nebo mu sdělila dle § 33 odst. 6 zákona o dráhách, kde se s nimi lze seznámit způsobem umožňujícím dálkový přístup. Proti rozhodnutí navrhovatele podala žalobkyně rozklad, který předseda Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře zamítl a rozhodnutí orgánu prvního stupně potvrdil. Proti rozhodnutí o rozkladu podala žalobkyně žalobu dle části páté o. s. ř. k Obvodnímu soudu pro Prahu 1, o které nebylo dosud rozhodnuto.

[4] Navrhovatel v návrhu uvedl, že ve věci jde o uložení nápravných opatření při výkonu státního dozoru dle § 58 odst. 4 zákona o dráhách. Státní dozor i následná nápravná a sankční opatření pak mají zjevně veřejnoprávní povahu. Současná situace významně zasahuje do procesních práv navrhovatele, neboť by měl mít postavení žalovaného před správním soudem a s tím spojená procesní oprávnění. Právě z toho plyne, že navrhovatel má být oprávněn podat návrh na rozhodnutí kompetenčního sporu. Opačný výklad by znemožnil obranu správního orgánu proti nesprávnému projednání věci v občanském soudním řízení. Navrhovatel dále poukázal na to, že judikatura dovodila oprávnění zahájit řízení o kompetenčním sporu „potenciálními účastníky“, kteří by účastníci byli, pokud by se ve věci řízení vedlo.

[5] Návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu představuje pro navrhovatele „poslední záchranu“. Obvodní soud pro Prahu 1 nereagoval na jeho návrh na zastavení řízení dle § 104b o. s. ř. a nepostupuje v řízení v souladu se zákonem; nevyžádal si od správního orgánu předmětné spisy a ani jej nevyzval k vyjádření. Věcně příslušný Městský soud v Praze o existenci kompetenčního sporu vědět nemůže.

[6] Pokud by obvodní soud ve věci meritorně rozhodl a nahradil rozhodnutí navrhovatele, tak by došlo k zásahu do jeho práva na spravedlivý proces, neboť by navrhovatelé byla odmítnuta možnost být účastníkem v soudním řízení, ve kterém měl být žalovaným. Navrhovatel by se proti takovému rozhodnutí ani nemohl bránit odvoláním. Rovněž by tím patrně došlo k vyvolání nového kompetenčního sporu mezi Obvodním soudem pro Prahu 1 a navrhovatelem, neboť by si soud přisvojil pravomoc vykonávat státní dozor dle § 58 zákona o dráhách a ukládat nápravná opatření. Jednalo by se tak o nepřipustný zásah moci soudní do výkonu moci výkonné. Navrhovatel považuje za žádoucí zastavit nezákonný postup soudu ještě před tím, než ve věci rozhodne.

[7] Při řešení vzniklého sporu o pravomoc se zvláštní senát řídil následující úvahou:

[8] Dle § 1 zákona o některých kompetenčních sporech se postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost, jehož stranami jsou mimo jiné soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví. Takto vymezené kompetenční spory projednává a rozhoduje zvláštní senát, který rozhodne, kdo je příslušný ve věci vydat rozhodnutí. Esenciální podmínkou pro to, aby byla dána pravomoc zvláštního senátu, je existence kompetenčního sporu ve smyslu zákona o některých kompetenčních sporech. Ten v projednávané věci podle názoru zvláštního senátu dosud nevznikl.

[9] Obvodní soud, jako soud rozhodující v občanském soudním řízení, ve věci dosud nerozhodl, ani se nijak nevyjádřil ke své pravomoci věc rozhodnout. Správní soudy se k pravomoci věc projednat rovněž nijak nevyjádřily, a ani nemohly, protože u nich nebylo zahájeno řízení. Spor mezi civilními a správními soudy zde proto není.

[10] Na závěru zvláštního senátu nic nemění ani možnost „potenciálních účastníků“ podat návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu jako „poslední záchrana“. Možnost poslední záchrany má zabránit odepření přístupu ke spravedlnosti. Jde o situace, ve kterých žádný státní orgán nechce zahájit řízení týkající se konkrétní osoby. V projednávané věci však taková situace nenastala, protože řízení před správním orgánem proběhlo a nyní probíhá řízení před civilním soudem. Pokud jde o námitky navrhovatele týkající se spravedlivého procesu, je potřeba říci, že všechny brojí proti koncepci řízení dle části páté o. s. ř. Zvláštní senát nepovažuje úpravu části páté o. s. ř. za rozpornou s ústavním pořádkem. Naopak připomíná, že procesní práva správních orgánů plynou pouze ze zákonné úpravy, nikoli z ústavní roviny; správní orgány základní lidská práva nemají.

pokračování

[11] K případnému kompetenčnímu sporu mezi soudem a navrhovatelem týkajícím se pravomoci vykonávat státní dozor a ukládat nápravná opatření se nyní zvláštní senát vyjadřovat nebude. K tomuto sporu nedošlo a úkolem zvláštního senátu není řešit akademické otázky. Stejně tak není zvláštní senát oprávněn zasahovat do rozhodovací činnosti soudu či jeho postupu v řízení, dokud zde nevznikne kompetenční spor, a to ani preventivně.

[12] Vzhledem k uvedeným skutečnostem nejsou v projednávané věci splněny podmínky řízení o kompetenčním sporu, proto zvláštní senát podaný návrh odmítl [§ 4 zákona o některých kompetenčních sporech a § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 4. listopadu 2021

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu